

дрехы. И понеже ся облече тамъ на стъгдатъ прѣдъ всички, тѣзи които го видѣхъ смяхахъ ся на посѣхваніето и мършавинатъ, която покрываше извѣнѣ-вижданиетъ му силѣ и до коѣто бѣше го докарало съвършенното му комахай отъ всяка храна въздържаніе, неспаніе и нравственното беспокойствіе тута въ петь дена отгорѣ. Първообразъ на мажкъ дѣятельностъ и пъргавостъ испърво, сега едва можаше да ходи и да сѣди правъ, толкозъ много бѣше отслабналъ! старыйтъ Геновини бѣше и той въ спѣтството на рыбаря на коляска. Птицата всички бѣха съ цвѣта посланы, кѫщата свѣтло обкъчени, и отъ всяка весело ечаха клепалата и звѣноветъ. И единъ трѣбачъ вървѣше напрѣдъ популярниятъ главатарь и ся провыкваше тукъ тамъ въ пѣтътъ — “Да живѣе царь Филипъ и негово Высочество Мазаніель! Да живѣе Каролъ 5-й и най вѣрнѣйтъ народъ”!

А Мария Аркеска, освободена тѣй ненадѣйно и безъ да знае чрѣзъ кого и защо? сякаше че сънува въ срѣдъ този градъ вчера въ пожаръ и кръвѣ потънѣлъ а днесъ весело тѣржествующъ, и си докарваше на умъ толкозъ различното и прѣди малко посѣщеніе въ сѫщыйтъ храмъ Кармилскій, когато нѣмаше другъ нѣкой другаръ или повѣренъ освѣнъ смиреніната онѣзи и свѣнливата незнакомка, на коѣто бѣше дала обѣцьтъ си за да си искуши прибѣжището на благополучието си.

Безсумиѣнѣе, мысяше си тя, св. Богородица ми заплаща днесъ за онѣзи добрѣ работѣ като мя дава сега на башъ ми..... прѣди да мя даде на годеника ми.

И благородната и нѣжката ѹ душа възсылаваше къмъ Бога молбы за башъ ѹ, за маркыза Шатильона, за непознатътъ поклонницъ и за самытъ още рыбарь, на когото ненадѣйната доброта и пригодяваніята му за неї, бѣха ѵ направили да забрави прѣвнѣтъ му жестокость.

— Бѣдный, заблужденный человѣче! думаше тя въ се-